

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

(27^η Νοεμβρίου 2011)

Κυριακή ΙΓ' Λουκά (Λουκ. ιη', 18-27)

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

«Κάποιος ἄρχοντας ρώτησε τὸν Κύριο: «Ἀγαθὲ διδάσκαλε, τί νὰ κάνω γιὰ νὰ κληρονομήσω τὴν αἰώνια ζωή;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε: «Γιατί με ἀποκαλεῖς ἀγαθός; Κανένας δὲν εἶναι ἀγαθὸς παρὰ μόνο ἓνας, ὁ Θεός. Ξέρεις τὶς ἐντολές: μὴ μοιχεύσεις, μὴ σκοτώσεις, μὴ κλέψεις, μὴ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου». Κι ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «Ὅλα αὐτὰ τὰ τηρῶ ἀπὸ τὰ νιάτα μου». Ὅταν τ' ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: «Ἐνα ἀκόμη σοῦ λείπει: πούλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καὶ δώσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς, κι ἔτσι θὰ ἔχεις θησαυρὸ κοντὰ στὸν Θεό, κι ἔλα νὰ με ἀκολουθήσεις». Μόλις ἐκεῖνος τ' ἄκουσε αὐτά, πολὺ στενοχωρήθηκε, γιατί ἦταν ἀμπλουτος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε τόσο στενοχωρημένο, εἶπε:

«Πόσο δύσκολα θὰμποῦν στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὰ χρήματα! Εὐκολότερο εἶναι νὰ περάσει μία καμήλα μέσα ἀπὸ βελονότρυπα παρὰ νὰ μπεῖ πλούσιος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Ὅσοι τὸν ἄκουσαν εἶπαν: « Τότε ποιὸς μπορεῖ νὰ σωθεῖ;» Κι Ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε: « Αὐτὰ ποὺ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατα, γιὰ τὸ Θεὸ εἶναι δυνατά».

«Ἐτι ἔν σοι λείπει», μπορεῖ νὰ πεῖ ὁ Κύριος καὶ σὲ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς. Ἐρχεσαι τακτικά στὴν Ἐκκλησία, τὸ βλέπω. Νηστεύεις, προσεύχεσαι, ἀγωνίζεσαι νὰ τηρήσεις τὸν νόμο μου. Ἐχεις διαμορφώσει μία συνείδηση ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας. Ἴσως ἔχεις καὶ ἱεραποστολικὴ δράση. Ἴσως χάνεις καὶ χρόνο καὶ χρῆμα, ἴσως προβαίνεις καὶ σὲ θυσίες, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσεις προσπάθειες ποὺ χαρακτηρίζονται χριστιανικές. Ἴσως νομίζεις ὅτι εἶσαι τέλειος.

Καὶ ὅμως μπορεῖ νὰ σοῦ λείπουν πολλὰ ἄλλα πράγματα ποὺ δὲν ἔχεις προσέξει καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Ἴσως νὰ σοῦ λείπει «ἓνα» μόνον, βασικὸ ὅμως γιὰ τὴν διαμόρφωση καὶ τὴν ἔκφραση μιᾶς χριστιανικῆς προσωπικότητας καὶ ἐπομένως ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιὰ νὰ εἰσέλθεις στὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἄν λείπει αὐτὸ τὸ «ἓνα», μένει μία πύλη ἀνοιχτή, ἀπὸ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ μπεῖ στὴν ψυχὴ σου ὁ διάβολος καὶ νὰ καταστήσει ἄχρηστες ὅλες τὶς ἄλλες προσπάθειές σου καὶ ἐπομένως νὰ ματαιώσει τὴ σωτηρία σου.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τί συνέπειες ὑπάρχουν, ἂν λείπει αὐτὸ τὸ «ἓνα», ἄς σκεφτοῦμε τὶς ἀκόλουθες παρόμοιες περιπτώσεις:

Γιὰ νὰ συμβεῖ ὁ θάνατος ἑνὸς ἀνθρώπου, δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀσθενοῦν ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός του ἢ νὰ τὸ προσβάλλουν ὅλα τὰ μικρόβια. Ἀρκεῖ νὰ μπεῖ ἓνα θανατηφόρο μικρόβιο, ἀρκεῖ μία λειτουργία νὰ μὴ εἶναι φυσιολογική, ἀρκεῖ ἓνα βασικὸ ὄργανο νὰ προσβληθεῖ, καὶ τὸ κακὸ ἔγινε.

Μᾶς εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολη ἔπεσε, γιατί μία πύλη βρέθηκε ἀνοιχτή. Ὅλες οἱ ἄλλες ἦταν κλειστές. Μία ἦταν ἀνοιχτή καὶ πέρασε ὁ ἐχθρὸς κι ἔπεσε ἡ Πόλη.

Τί σημασία ἔχει ἂν ὄλο τὸ πλοῖο εἶναι γερό. Ἄνοιξε μία ὀπή; Θὰ μποῦν τὰ νερὰ καὶ τὸ πλοῖο θὰ βυθιστεῖ.

Τέτοια παραδείγματα μποροῦμε νὰ βροῦμε πολλὰ στὴ ζωὴ μας. Πρέπει νὰ ἐρευνήσουμε τὴ ζωὴ μας, τίς σκέψεις μας, τίς διαθέσεις μας, μήπως ὑπάρχει κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς στερήσει τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μήπως ἔχουμε τὴ βεβαιότητα ὅτι εἴμαστε ἐνάρετοι κι ἔτσι ἔχουμε μέσα μας φαρισαϊκὸ πνεῦμα; Μήπως προσφέρουμε πολλὰ, ἐνῶ μᾶς λείπει ἡ πραγματικὴ ἀγάπη; Μήπως βλέπουμε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἓνα θεσμὸ ἢ κοινωνικὴ ὀργάνωση, χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦμε τὴ Θεία προέλευσίν της καὶ τὴν σωτηριώδη ἀποστολή της; Μήπως δὲν συμμετέχουμε στὰ ἱερὰ μυστήρια; Μήπως εἴμαστε δεμένοι μὲ κάποιο πάθος; Τὸν ἐγωισμό, τὴν φιλοχρηματία, τὸν θυμὸ, τὴ ζήλεια, τὸν φθόνον, τὴν ἠθικὴ παρεκτροπή, τὴν οἰνοποσία, τὸν τζόγον καὶ τόσα ἄλλα;

Ἔστω κι ἂν ἓνα ἀπὸ αὐτὰ συμβαίνει τότε μποροῦμε νὰ χάσουμε τὴ Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅπως ὁ νεανίσκος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς.

Μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καμύλας καὶ τῆς βελόνας τὰ πράγματα δυσκολεύουν πολὺ, γιατί πρέπει νὰ προσέξουμε ὅτι ὄχι μόνον ὅσοι ἔχουν τὰ χρήματα θὰ δυσκολευτοῦν γιὰ τὴ σωτηρία τους, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ποθοῦν τὰ χρήματα. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιο τόνισε ὁ Κύριος ὅτι ἀποτελεῖ ἐμπόδιον γιὰ τὴ σωτηρία μας δὲν εἶναι τὰ πλούτη καθ' ἑαυτὰ ἀλλὰ ἡ προσκόλλησίν μας στὸν κόσμον καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, ποὺ γίνονται ἐμπόδιον νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Χριστό. Τὴν εἰσοδὸν μας στὴ Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν δὲν τὴν ἐμποδίζει ἡ κατοχὴ τοῦ πλούτου ἀλλὰ ἡ ἀπουσία τῆς πεποίθησιν σ' Αὐτὸν καὶ ἡ ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης στὴ δυνάμει Του, ὅτι δηλαδὴ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς μας πόθους καὶ νὰ μᾶς καταστήσει εὐτυχισμένους.

Ἀκόμη καὶ οἱ πλούσιοι μποροῦν νὰ σωθοῦν, ἂν ἀφήσουν νὰ ἀγγίξει τὴν ψυχὴν τους ἡ Θεία Χάρη. Τότε ἀπελευθερώνονται ἀπὸ τὴ δουλείαν τοῦ πλούτου καὶ τὸν χρησιμοποιοῦν στὴν ἀνακούφιση τῶν φτωχῶν καὶ τῶν πονεμένων καὶ τότε βρίσκουν ἄλλο θησαυρὸ καλύτερο, κι αὐτὸς εἶναι ἡ ἀγάπη ποὺ γεμίζει τὴν καρδιάν τους.

Θαύματα δὲν γίνονταν μόνον «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ». Γίνονται πολλὰς φορές καὶ σήμερον, γιατί ὅταν ὑπάρχει ἡ ἀγαθὴ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ὑπερνικᾷ ὅλα τὰ ἐμπόδια, νικᾷ τὴ δυνάμιν τῆς ἁμαρτίας καὶ ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴν στὴ σωτηρία.

Ἡ ἀγάπη καὶ σοφία τοῦ Θεοῦ βρίσκει πολλοὺς τρόπους, γιὰ νὰ μᾶς βγάλει σῶους καὶ ἀβλαβεῖς ἀπὸ κάθε δοκιμασία, ὅταν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα μέσα ἔχουν ἀποδειχθεῖ ἀνίσχυρα. Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ ἐπέμβει θαυματουργικὰ στὴ ζωὴν μας. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ ἔρθει ἀκόμη καὶ στὶς δώδεκα παρὰ ἓνα λεπτό.

Καὶ ἡ ἁμαρτία, καὶ ἡ ἀσθένεια, καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὁ διάβολος μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ μποροῦν νὰ νικηθοῦν. Μᾶς τὸ διαβεβαίωσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν». Ὅχι μόνον μέσα στὴ φύσιν ἀλλὰ καὶ μέσα στὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὴν Κυριαρχίαν Του ὁ Θεός. Θαῦμα δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀνάστασις ἑνὸς νεκροῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάστασις τῆς ψυχῆς ἑνὸς μεγάλου ἁμαρτωλοῦ. Καὶ τέτοια θαύματα δὲν εἶναι οὔτε ἄγνωστα οὔτε σπάνια στὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας.

π. Κ. Σ.